

Til
Kirkerådet

Fra
Bergen kirkelige fellesråd
v/kirkeverge Asbjørn Vilkenen

Bergen 7.10.2020

Svar på høring – Frivillighet i Den norske kirke

Takk for muligheten til å svare på høringen. Vi er svært fornøyd med at kirkemøtet setter frivillighet på dagsorden, og er begeistret for kirkerådets tilnærming i saken. For oss er det tydelig at det er en oppdatert faglig forankret tilnærming til feltet, og vi heier på denne tilnærmingen.

Bergen kirkelige fellesråd har ca. 10 årsverk frivillighetskoordinator stillinger, og har de siste ti årene gjort oss en del erfaringer knyttet til dette. Vi er nå inne i en prosess med kunnskapsoppdatering, og omorganisering av arbeide med det mål å oppnå mye bedre resultat enn i dag. Vi ser fram til fase to i arbeidet der kirkerådet skal utarbeide en handlingsplan for hvordan de ulike delene av saken skal følges opp, og kan godt tenke oss å være en ressurs/lyttepost i dette arbeidet.

I høringen er vi er bedt om å respondere på tre moment:

1. Hva er de viktigste perspektivene i saken:
 - a. Å være frivillig handler ikke så mye om å gi av sin tid, som å gi mennesker en mulighet til å fylle livet med noe meningsfullt. Dette perspektivet må også innebære at man ikke bare ser på frivillighet med en instrumentell tilnærming. Altså at noen definerer mål og oppgaver og at frivillige blir rekruttert for å løse disse. En må komme forbi forståelsen av at vi rekrutterer frivillige fordi den ansatte trenger hjelp. Dette er et viktig perspektiv i det videre arbeidet.
 - b. Perspektivene knyttet til kirken som samfunnsaktør må vektlegges. Sammen med kommunen og lokalsamfunnet for øvrig, bidrar kirken til trygge og gode oppvekst- og levekår. Kirken har betydning for folks helse og livskvalitet. Dette anerkjennes av KS og i kommunene. I denne sammenhengen bør vi peke på områder der kirke og samfunn har overlappende mål og hvor kirken kan bidra for å utvikle samfunnet. F.eks. knyttet til FNs bærekraftsmål og kvalitetsreformen Leve hele livet. (St.meld. 15, 2017-2018).

- c. Pkt. 7; *innhente og formidle kunnskap* – er et nøkkelperspektiv. Ser vi på samfunnet for øvrig, er det åpenbart at kirken har sakkert akterut hva gjelder arbeid med frivillige. Frivilligheten i Norge blomstrer, og kunnskap må hentes inn utenifra og omsettes til vår kirkelige kontekst. Dette er et nøkkelperspektiv.

2. Hva som bør prioriteres i det videre arbeidet med saken
 - a. Pkt. 2. kompetanse. Det er særlig viktig å styrke fagstillingene diakon, kateket/undervisning, kantor og prest. Alle disse må få nødvendig forståelse, kompetanse og mandat til å være frivillighetsledere.

 - b. Pkt. 3. god etisk praksis. Som kirke har vi et særlig ansvar for å sikre at både frivillighetsledere men også frivillige har en høy etisk standard og ikke gjør overtramp. Det er også viktig å tydeliggjøre det juridiske ansvaret kirken har i forhold til den frivillige og den frivilliges praksis.

 - c. Pkt. 7. innhente og formidle kunnskap. Som nevnt over er dette et nøkkelperspektiv. Ut fra høringsnotatet ser vi at blikket til kompetansemiljø utenfor kirken er godt tilstede og vi oppfordrer kirkerådet til å utvikle dette. For eksempel kan vi nevne: Verdighetscenteret, VID, senter for forskning på frivillig sektor, NORCE, institutt for samfunnsforskning og IngerFair i Danmark.

3. Andre kommentarer til saken og videre arbeid med den

I et diakonalt perspektiv er frivillighet eller involvering og tilhørighet om du vil, kirkens oppdrag. Å gi mennesker mulighet til sosial kontakt og aktivitet, mestring og verdighet, vil for mange bidra til økt livskvalitet. Det gir mening i livet å være til nytte for andre, bidra i lokalsamfunnet og være en del av et fellesskap. Folkekirken, som er tilstede på hvert et nes, har en unik mulighet til å bidra til inkludering, tilhørighet og fellesskap. Det vil bidra til å motvirke utenforskap, ensomhet og polarisering.

Lykke til med videre arbeid.